

การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวม
ในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

The Study of Context, Problems and Problem Solving Guidelines of
Inclusive Education Management in Government Bangkok Metropolitan
Primary Schools

¹มารีนา ศรีวรรณยศ (Mareena Sriwanayos)

²ธัชฤต เทียมธรรม (Thattharit Tiamtham)

³พกามาศ นันทจิรวัดมน (Pakamas Nantajeewarawat)

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Faculty of Education, Kasetsart University)

^{2,3} มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (Phranakhon Rajabhat University)

E-mail: ma_ree_na49@hotmail.com

Received September 25, 2019; Revised January 20, 2020; Accepted April 20, 2020

Abstract

The objectives of this research were to: (1) study the state of the problems of total learning management of primary schools under the jurisdiction of Bangkok Metropolis; and (2) study the guidelines for solving the problems of total school management of primary schools in elementary schools under Bangkok Metropolitan Administration. The samples of this study were administrators, special education teachers, and children teachers in a total of 461 primary schools in the Eastern Bangkok group, academic year 2017, which were selected by multi-stage random sampling. The samples were collected by interview forms and questionnaires with 5 rating scales. The data were analyzed using content analysis and descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation. The results of the research revealed that 1) the problems of the total learning management were carried out in 5 aspects, with 4 levels having a high level of practice, namely management. Teachers teaching and learning and the place media and facilities. On the other hand, moderate level of practice was service provision and 2) ways to solve problems by increasing teacher rates to meet the needs of each school teachers reducing the workload of teachers, use different teaching methods, adjust teaching methods to suit children with special needs, and give a job that is difficult, different from normal children

Keywords: context, problems, problem solving guidelines, inclusive education Management

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร และ (2) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษและครูผู้สอนเด็กเรียนรวมโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษและครูผู้สอนเด็กเรียนรวมโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 461 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการดำเนินงานในภาพรวมใน 5 ด้าน โดย 4 ด้าน มีระดับการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสถานที่ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก และอีก 1 ด้าน มีระดับการปฏิบัติระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการให้บริการ และ 2) แนวทางการแก้ไขปัญหามาตรฐานให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน ด้านครูผู้สอน การลดภาระงานครูให้น้อยลง ครูผู้สอนควรใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป ปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และมอบงานที่มีความยากง่ายแตกต่างจากเด็กปกติทั่วไป

คำสำคัญ: สภาพ, ปัญหา, แนวทางการแก้ปัญหา, การจัดการเรียนรวม

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในยุคของการปฏิรูป ซึ่งการศึกษามีการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาแตกต่างไปจากการจัดการศึกษาในอดีต แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ว่าด้วยการให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ และรองรับการศึกษา การเรียนรู้ และความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ได้ระบุหลักการว่า 1) รัฐมีหน้าที่จัดการให้พลเมืองทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสามารถพัฒนาขีดความสามารถที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลให้เต็มตามศักยภาพจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม 2) รัฐจะประกันโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล 3) แยกบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐ ในฐานะผู้กำกับนโยบายและแผนผู้กำกับการศึกษา ผู้ประเมินผลการศึกษา ผู้ส่งเสริมสนับสนุน และผู้จัดการศึกษาออกจากกัน 4) รัฐพึงปฏิบัติต่อสถานศึกษาภายใต้กฎกติการะเบียบวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 5) ทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งเป็นผู้ได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการได้รับการศึกษา ทั้งนี้ รวมถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องด้านการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องด้านการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องด้านร่างกาย เด็กที่มีความบกพร่อง ด้านการเรียนรู้ เด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและเด็กออทิสติก (Department of Education, 2017) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2579) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แผนบริหารราชการกรุงเทพมหานครและแผนปฏิรูปราชการ 4 ปี ของสำนักงานการศึกษาที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปประเด็นได้ว่าทุกภาคส่วนให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษากับบุคคลทั่วไปและคนพิการไว้อย่างสอดคล้องกันและยังให้ความสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ

ต้องการพิเศษ (Ministry of Education, 2008) การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการทุกประเภท ในโรงเรียนเรียนรวม ยังไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ Nuengnuch Wongthai (2009) ที่ได้ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนามีความเข้าใจในการบริหารงานและการบริหารจัดการเรียนรวมอยู่ในระดับปานกลางและได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษาวิจัยข้าราชการครูในเขตอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้เปรียบเทียบผลการวิจัยเพื่อช่วยกันหาทางแก้ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมในโรงเรียนปกติและควรมีตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะทำให้การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมในโรงเรียนปกติแตกต่างเนื่องจากบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็กแต่ละคน (Office of the Basic Education Commission, 2005) ทั้งนี้จากการศึกษาวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารมีผลต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนให้ยืดหยุ่นเหมาะสมที่จะจัดการเรียนรวม ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีบทบาทเป็นผู้นำการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาของโรงเรียนเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงมีการปรับเปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ โดยมุ่งเน้นให้เข้าไปเรียนรวมในชั้นเรียนทั่วไปมากกว่าจัดห้องสอนเสริมแยกออกมาต่างหาก ถึงแม้มีข้ออ้างว่าการให้เด็กและเยาวชนทั่วไปเรียนรวมกับเด็กและเยาวชนพิการจะเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กและเยาวชนทั่วไปก็ตาม (Ministry of Education, 2000)

การจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติ ที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวในการดำเนินการไว้ว่าสนใจดังนี้ Phadung Arayawinyu (1999) ได้กล่าวถึงการศึกษาพิเศษและการดำเนินงานจัดการเรียนรวมว่า “ต้องจัดการอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ต้องมีกฎหมายกฎระเบียบ ข้อบังคับนโยบายแนวทางปฏิบัติจากส่วนกลางลงไปจนถึงระดับผู้ปฏิบัติจะต้องกำหนดบทบาทของบุคลากรการจัดการด้านการเงิน การงบประมาณ ตลอดจนจัดเตรียมเครื่องมือและสถานที่ให้พร้อมในการจัดการเรียนรวม” เนื่องจากจำนวนของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในแต่ละโรงเรียนเรียนรวมสังกัดกรุงเทพมหานครมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากข้อมูลสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 โดยในปีดังกล่าวนี้ได้ดำเนินการทดลองโครงการจัดชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนเข้าร่วม จนกระทั่งถึงปีการศึกษา 2551 แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2552-2555) ได้ให้ข้อมูลว่ากรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมให้แก่ผู้ด้อยโอกาส พิการ และบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 74 โรงเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2551) (Department of Education, 2009) และจากรายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2551 ระบุว่าจำนวนนักเรียนในโครงการจัดการเรียนรวม มีจำนวน 1,852 คน เป็นเด็กการศึกษาพิเศษ 251 คน เป็นเด็กเรียนรวม 1,601 คน ปีการศึกษา 2552 มีโรงเรียนเรียนรวมจำนวน 89 โรงเรียน สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา ได้สำรวจข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน ปีการศึกษา 2552 พบว่ามีเด็กเรียนรวมจำนวน 2,389 คน (Department of Education, 2009) และในปีการศึกษา 2557 มีโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 112 โรงเรียน ปีการศึกษา 2558 มีเด็กเรียนรวม จำนวน 3,109 คน จำนวน 114 โรงเรียน (Department of Education, 2015) ในปีการศึกษา 2559 มีเด็กเรียนรวม จำนวน 3,393 คน มีโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 115 โรงเรียน (Department of Education, 2015) และในปี 2560 พบว่ามีเด็กเรียนรวมจำนวน 3,782 คน โรงเรียนเรียนรวม 128 โรงเรียน (Department of Education, 2017) จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษที่เข้าเรียนใน

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปริมาณและความต้องการเข้าเรียนมากขึ้นทุกปีและมีการขยายโรงเรียนเรียนรวมเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Surasak ROUNGNGAM (2012) ที่ได้ศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ โรงเรียนมักจะปฏิเสธนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วยเหตุผลที่ว่านักเรียนเต็มแล้วไม่สามารถรับได้อีกและโรงเรียนไม่มีอัตราครูการศึกษาพิเศษที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มากขึ้นปัญหาดังกล่าวเป็นเพียงส่วนหนึ่งจากการศึกษาวิจัยที่ค้นพบในการจัดการเรียนรวมยังมีปัญหาอีกหลายด้านที่โรงเรียนต่าง ๆ ประสบอยู่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวม ระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยที่ศึกษานี้จะได้ผลการศึกษาในสภาพจริงในปัจจุบันว่าแต่ละประเด็นมีปัญหาในระดับใด ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องตระหนักและสามารถนำแนวทางการแก้ปัญหาจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรวมในแต่ละด้านให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษและครูผู้สอนเด็กเรียนรวมโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษากลุ่มกรุงเทพตะวันออก ปีการศึกษา 2560 จำนวน 461 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บททวนวรรณกรรม

1) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 มีสาระโดยสรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเขตพื้นที่หรือสำนักงานเขตพื้นที่ควรทราบและถือปฏิบัติ ดังนี้ (Ministry of Education, 2008) (1) พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 6 ก.พ. 51 เป็นต้นไป (ม. 2) (2) คำนิยาม (ม. 3) (3) สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ได้แก่ คนพิการมีสิทธิ (ม. 5) ครูการศึกษาพิเศษทุกสังกัดมีสิทธิ (ม. 6) สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนรวม (ม. 7) สถานศึกษาทุกสังกัดมีหน้าที่ (ม. 8) (4) การส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (5) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการมีการจัดตั้งกองทุน ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการศึกษาคนพิการอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง (ม. 21) และ (6) บทเฉพาะกาล

2) เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คือเด็กที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งและเด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญาหรือมีความสามารถพิเศษแตกต่างไปจากเด็กปกติ

เป็นกลุ่มเด็กที่ต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษเพิ่มเติมจากวิธีการตามปกติ เพื่อให้เหมาะกับสภาพของเด็กแต่ละบุคคล

3) ความหมายของการจัดการเรียนรวม การจัดการเรียนรวม หมายถึง จัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับโอกาสการพัฒนาการเรียนรู้ในมาตรฐานเดียวกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความสามารถของเด็กพิเศษเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้มีประสิทธิภาพ

4) ประโยชน์ของการเรียนจัดการเรียนรวม Ontida Prasarn (2009) กล่าวถึงประโยชน์การเรียนรวมไว้ 3 ประการดังนี้ (1) ประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ (2) ประโยชน์ในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (3) ประโยชน์ในด้านประสบการณ์จริงที่พบในชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงานในอนาคต ทั้งนี้ Chaweewan Yokin (2012) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรวมแบบรวมพลังว่ามีประโยชน์ต่อฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้ (1) ประโยชน์ต่อตัวเด็กพิเศษ ทำให้มีโอกาสเรียนรู้โลกและสภาพการณ์ที่เป็นจริง (2) ประโยชน์ต่อตัวครู ทำให้มีโอกาสในการติดต่อประสานงานกับองค์กรหน่วยงานในชุมชนและครอบครัวมากขึ้น รู้จักเด็กและครอบครัวดีมากยิ่งขึ้น (3) ประโยชน์ต่อตัวเด็กปกติ ทำให้เข้าใจสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องความพิเศษ (4) ประโยชน์ต่อโรงเรียน ได้ทบทวนพัฒนาเด็กนักเรียนครบทุกด้านตามที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง (5) ประโยชน์ต่อครอบครัว หน่วยงานและองค์กร ได้ขยายขอบข่ายการดำเนินงานมีผลทำให้การดำเนินงานตามภาระหน้าที่ที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และ (6) ประโยชน์ต่อรัฐบาล ประหยัดงบประมาณในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสิ่งอื่นที่จำเป็นและรีบด่วน

5) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวม การเรียนรวมมีทฤษฎีเป็นแนวทางในการนำไปใช้ ในการเรียนรวมให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรวมบรรลุเป้าหมาย ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรวม ได้แก่ ทฤษฎีรับเบอร์แบนด์ (The Rubber-Band Theory) ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของ Ishwar Desai (2007) มีรายละเอียดดังนี้ (1) การช่วยเหลือ (Accommodation) (2) การปรับเปลี่ยน (Modification) (3) การดัดแปลง (Adaptation) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงแนวทางการช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่สามารถปรับให้สอดคล้องกับเด็กที่มีความหลากหลายในห้องเรียนโดยเน้นการช่วยเหลือ การปรับเปลี่ยนและการดัดแปลงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกับเด็กมากที่สุด

6) บทบาทของผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรวม บทบาทของผู้บริหารในการจัดการเรียนรวม (Ministry of Education, 2001) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารไว้ดังนี้ (1) สนับสนุนและจัดให้มีการเรียนรวมในสถานศึกษา โดยร่วมมือกับบุคลากรและผู้ปกครอง (2) วางแผนและจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเท่าเทียมกัน (3) จัดสิ่งอำนวยความสะดวก แผนการศึกษารายบุคคล จัดชั้นเรียน (4) จัดหาผู้ช่วยครู (5) อบรมบุคลากรและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาต่อ (6) สนับสนุนให้มีการทำงานเป็นทีมระหว่างครูปกติกับครูการศึกษาพิเศษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณที่มีแบบสอบถามและแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรของโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 88 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 206 คน ครูการศึกษาพิเศษ 157 คน ครูผู้สอน เด็กเรียนรวมมีจำนวน 2,768 คน จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทั้งหมด 437 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 350 คน และในงานวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 461 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 1) สภาพปัญหาการจัดการเรียนรวม 2) แนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรวม ซึ่ง แบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสถานที่ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการให้บริการสนับสนุน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารและการจัดการ ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านสถานที่ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการให้การสนับสนุน จำนวน 5 ข้อ

2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check list) ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวม ระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครใน 5 ด้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) สอบถามปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหการจัดการเรียนรวมทั้ง 5 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผลการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 3 คน ครูการศึกษา พิเศษ 3 คน และครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม 3 คน จำนวน 3 โรงเรียน ในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร โดยใช้ประเด็นการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการ สัมภาษณ์เป็นเวลา 1-2 ชั่วโมง ต่อ 1 คน ด้วยตนเอง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาวิจัยโดยใช้แบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า โดยผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 โรงเรียน เพื่อนำไปแจกให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 461 ฉบับ ฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 361 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการจำแนกและจัดระบบหมวดหมู่ข้อมูล

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา การจัดการเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรวม

ลำดับ	ด้าน	การดำเนินงานการจัดการเรียนรวม					
		สภาพ			ปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	การบริหารจัดการ	3.65	0.84	มาก	2.57	0.88	ปานกลาง
2	ครูผู้สอน	3.77	0.86	มาก	2.48	0.93	น้อย
3	การจัดการเรียนการสอน	3.74	0.88	มาก	2.55	0.92	ปานกลาง
4	สถานที่ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.70	0.86	มาก	2.52	0.89	ปานกลาง
5	การให้บริการสนับสนุน	3.46	0.90	ปานกลาง	2.64	0.90	ปานกลาง
	ภาพรวมทั้งหมด 5 ด้าน	3.66	0.87	มาก	2.56	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการดำเนินงานในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครมีภาพรวมทั้ง 5 ด้านมีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x}=3.66$) และปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการดำเนินงานในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครมีภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.56$) สำหรับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการดำเนินงานในภาพรวมรายด้านทั้ง 4 ด้าน มีระดับการปฏิบัติระดับมาก ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{x}=3.65$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{x}=3.77$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.74$) ด้านสถานที่ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}=3.70$) และภาพรวมรายด้าน 1 ด้าน

มีระดับการปฏิบัติระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการให้บริการสนับสนุน ($\bar{x}=3.64$) พบว่าปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการดำเนินงานในภาพรวมรายด้านทั้ง 4 ด้าน มีระดับปัญหาปานกลาง ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.57$) ด้านการให้บริการสนับสนุน ($\bar{x}=2.64$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=2.55$) ด้านสถานที่ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}=2.55$) และภาพรวมรายด้าน 1 ด้าน มีระดับน้อย ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ($\bar{x}=2.48$) ตามลำดับ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการดำเนินงานในภาพรวมรายด้านทั้ง 5 ด้าน ด้านการบริหารจัดการมีปัญหา คือ ครูการศึกษาพิเศษไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ด้านครูผู้สอนมีปัญหา คือ ครูผู้สอนไม่สามารถสอนนักเรียนได้เต็มศักยภาพครูผู้สอนยังขาดทักษะความรู้ในการสอนเด็กเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนการสอนมีปัญหา คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรู้ได้ช้า ทำให้เสียเวลาในการอธิบายในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของเด็กแต่ละคน ด้านสถานที่ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหา คือ จำนวนอาคารเรียนและสถานที่ขาดความเหมาะสมและสอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้านการให้บริการสนับสนุนมีปัญหา คือ โรงเรียนขาดการประสานงานความร่วมมือกับชุมชนองค์กรเอกชน และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือและผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการยอมรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการโดยเพิ่มอัตราครูให้เพียงพอกับความต้องการของแต่ละโรงเรียนด้านครูผู้สอน ด้วยการลดภาระงานครูให้น้อยลงด้านการจัดการเรียนการสอนครูต้องมีความรู้ถึงวิธีสอนและใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป และปรับวิธีการสอนการให้งานที่มีความยากง่ายแตกต่างจากเด็กปกติทั่วไปด้านสถานที่ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่ควรมีความเหมาะสมกับเด็กพิเศษประเภทต่าง ๆ และด้านการให้บริการสนับสนุนโดยสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง เพื่อรับรู้สภาพปัญหาของเด็กความ ต้องการให้ช่วยเหลือให้ความรู้ความเข้าใจถึงวิธีดูแลและพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยข้างต้นและมีข้อวิจารณ์ ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานและปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถม ศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมีภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x}=3.66$) ปัญหาการจัดการเรียนรวมมีการ ดำเนินงานในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.56$) แสดงว่า โรงเรียนที่จัดการเรียนรวมในสังกัดกรุงเทพมหานครใน 88 โรงเรียน ไม่ได้ปฏิบัติตามนโยบาย และให้ความสำคัญในการจัดการเรียนรวมอย่างเต็มที่ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Wimol Chantrasri (2010) พบว่า ปัญหาการบริหารโรงเรียนแกนนำเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องของปัญหาการบริหารจัดการ เมื่อพิจารณาแล้วเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการบริหารจัดการในภาพรวม มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x}=3.65$) สะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนได้ให้ความสำคัญในการบริหารจัดการอย่างมีระบบโดยโรงเรียนดำเนินการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนเรียนรวม

ซึ่งสอดคล้องกับ Sophon Khampachuea (2007) พบว่า มีการเตรียมความพร้อมเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม มีการคัดกรองอย่างเป็นระบบ และผู้บริหารมีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้กับคณะครูและบุคลากรในโรงเรียน ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูการศึกษาพิเศษเข้าร่วมอบรมสัมมนา เพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษและโรงเรียนจัดกิจกรรมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงความสามารถตามศักยภาพ และปัญหาการดำเนินการด้านการบริหารจัดการในภาพรวมระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{x}=2.57$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้ครูการศึกษาพิเศษมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และกิจกรรมทางการศึกษาพิเศษ ทำให้ผู้บริหารไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงจากผู้ปฏิบัติงานโดยตรง ทำให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมยังไม่เพียงพอซึ่งสอดคล้องกับ Wirilaya Rueangrotwichai (2004) พบว่า สภาพการดำเนินการ สภาพปัญหาและอุปสรรค ของการบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ การบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบและงบประมาณไม่เพียงพอ

1.2 ด้านครูผู้สอนการดำเนินงานในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x}=3.77$) ทั้งนี้เนื่องจากการที่ครูในโรงเรียนให้การยอมรับและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูการศึกษาพิเศษจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (IEP) ครูในโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม และครูการศึกษาพิเศษจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (IIP) ปัญหาการดำเนินการด้านครูผู้สอนในภาพรวมมีปัญหาในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=2.48$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่ได้รับการฝึกอบรมและเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sukanya Khamphet, (1995) พบว่าโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่มีความพร้อมด้านบุคลากรเพื่อจัดการเรียนร่วม ได้แก่ ครูไม่มีความรู้ในการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษวางแผนปรับแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับความบกพร่องของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูไม่เข้าใจความคิดของเด็กจากพฤติกรรมที่แสดงออก

1.3 สภาพด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x}=3.74$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูในโรงเรียนเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูฝึกให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะในการใช้ชีวิตประจำวันได้ และครูฝึกให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความพร้อมด้านอารมณ์และสังคมครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กทั่วไปการวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้ข้อมูลและได้รับความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย เช่น ครูการศึกษาพิเศษ ครูผู้สอนเด็กเรียนร่วมและผู้ปกครอง ปัญหาการดำเนินการด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.55$) ไม่สามารถวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้ และไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย เช่น ครูการศึกษาพิเศษครูผู้สอนเด็กเรียนร่วมและผู้ปกครอง และครูไม่สามารถรายงานความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ ครูไม่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงความสามารถตามศักยภาพ ครูมีความยากลำบากนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและครูมีสื่ออุปกรณ์เพื่อช่วยในการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่เพียงพอ ครูไม่เวลฝึกให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะในการใช้ชีวิตประจำวัน และครูไม่เวลฝึกให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความพร้อมด้านอารมณ์และสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีภาระงานประจำที่มากทำให้ไม่ได้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 สภาพการดำเนินงานด้านสถานที่ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวม มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{x}=3.70$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการที่ดีในโรงเรียนเรียนรวมเพราะการจัดสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น มุมกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกดี มีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียงรบกวน และสภาพห้องเรียน อาคารเรียนเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและปัญหาการดำเนินงานด้านสถานที่ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.55$) แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนยังไม่มีการพัฒนาในด้านสถานที่ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างจริงจังในโรงเรียนเรียนรวมซึ่งพบว่าจำนวนห้องเรียนมีความไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ รองลงมา สภาพห้องเรียนอาคารเรียนไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทและแสงสว่างไม่เพียงพอมีเสียงรบกวนจากด้านนอก สื่อการเรียนรู้ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ Atcharaporn Buanaun (2008) พบว่า ด้านเครื่องมือปัญหาที่มีมากที่สุดคือ ขาดสื่อ อุปกรณ์เครื่องมือในการจัดกิจกรรมการสอน

1.5 สภาพการดำเนินงานด้านการให้บริการสนับสนุนในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.64$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนให้ความสำคัญตระหนักในการให้บริการสนับสนุนพอสมควรทำให้มีงบประมาณที่ได้รับสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภาครัฐมีความเพียงพอ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมและในการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมนักเรียนปกติให้มีความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้การสนับสนุนในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.64$) แสดงให้เห็นว่าชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมนักเรียนน้อย ผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความร่วมมือและขาดสนับสนุนการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนหน่วยงานทางการแพทย์ให้และความช่วยเหลือบำบัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Ian Hardy & Stuart Woodcock, 2015)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการอบรมหลักเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน การจัดทำหลักสูตรและการจัดการแผน I.E.P และแผน IIP และวิธีการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและวิชาชีพควรมาเข้ามาช่วยกันวางแผนแก้ไขเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
3. โรงเรียนควรจัดการประชุมผู้ปกครองให้มีความรู้กับผู้ปกครองยอมรับว่าลูกหลานของตนเป็นนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการของครูและผู้ปกครองและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษต่อการจัดการเรียนร่วมนักเรียนของโรงเรียนเรียนรวมสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะครูในโรงเรียน โดยที่ครูทุกคนได้รับการพัฒนาเรื่องการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3. ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้และการพัฒนา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ต่อตัวเด็กพิเศษ ทำให้มีโอกาสเรียนรู้โลกและสภาพการณ์ที่เป็นจริง
2. ประโยชน์ต่อตัวครู ทำให้มีโอกาสในการติดต่อประสานงานกับองค์กรหน่วยงานในชุมชนและครอบครัวมากขึ้น รู้จักเด็กและครอบครัวดีมากยิ่งขึ้น
3. ประโยชน์ต่อตัวเด็กปกติ ทำให้เข้าใจสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องความพิเศษ
4. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ได้ทราบบทบาทในการพัฒนาเด็กนักเรียนครบทุกด้านตามที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

References

- Arayawinyu, P. (1999). *Education for children with special needs* (3rd ed). Bangkok: PA art and Printing.
- Buanuan, A. (2008). *States of inclusive school operation, Lamphun province*. Independent Study, Master of Education, Graduate School Chiang Mai University,
- Chantrasri, W. (2010). *Guidelines for Development of Leading School Management of Joint Learning by Using Seat Project (SEAT) under the Office of Kamphaeng Phet Educational Service Area 2*. Master Thesis, Kamphaeng Phet Rajabhat University.
- Department of Education. (2009). *Inclusive Education*. Bangkok: Department of Special Education.
- Department of Education. (2015). *Inclusive Education*. Bangkok: Department of Special Education.
- Department of Education. (2017). *Inclusive Education*. Bangkok: Department of Special Education.
- Department of Education, Bangkok. (2017). *School size*. Retrieved January 20, 2018, from <http://www.bangkok.go.th/bangkokeducation>. .
- Desai, I. (2007). *Inclusive education: Moving from theory to practice. A Paper Prepared for The First National Convention on Inclusive Education*. Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Hardy, I. & Woodcock, S. (2015). Inclusive Education policies: discourses of difference, diversity and deficit. *International Journal of Inclusive Education*, 19(2), 141– 164.
- Khampachuea, S. (2007). *A study of the administration of joint education by using SEAT framework of schools under the Chiang Rai Educational Service Area Office 2*. Thesis M.C., Rajabhat University Chiang Mai, Chiang Mai.
- Khamphet, S. (1995). *Readiness and need for joint education between children with special needs and normal children in school. Under the Office of Bangkok Primary Education*. Master's thesis Special Education Program Srinakharinwirot University.
- Ministry of Education. (2000). *Ministerial regulations prescribing rules and procedures for granting disabled persons the right to receive facilities, media, services and any other educational assistance*. Bangkok: Khurusapha Publishing House.

- Ministry of Education. (2001). *Basic education curriculum 2001*. Bangkok: Academic quality development (Diploma).
- Ministry of Education. (2008). *Educational Management Act for People with Disabilities 2008*. Bangkok: Office of Special Education Administration Office of the Basic Education Commission.
- Office of the Basic Education Commission. (2005). *Research report on A study of the opinions of the administrators regarding the trend of effective educational management according to the basic education curriculum, 2001*. Bangkok: The Organization for the Delivery of Goods and Parcels (ETO).
- Prasarn, O. (2009). *A new century of educational management*. Khonkaen: Khonkaen University.
- Roungngam, S. (2012). *The study of Mainstreaming Management Following Standard Criteria of Special Need Education in schools under the Bangkok Metropolitan*. Master's Degree Thesis, Educational Administration Program, Srinakharinwirot University, Prasarnmit.
- Rueangrotwichai, W. (2004). *The state of problems in special education management. Of primary schools in the joint study program Under the Bangkok Metropolitan Administration* Master of Education Thesis, Buriram Rajabhat University.
- Wongthai, N. (2009). *The problem of special education management of co-learning by primary school teachers. Under the Bangkok Metropolitan Wattana District, Bangkok*. Dissertation M.Ed. (Special Education) Bangkok: Graduate School Srinakharinwirot University Photocopy.
- Yokin, C. (2012). *Development of reading management strategies by integrating multi-touch concepts and natural language concepts under integrated learning to enhance the ability, interest and persistence of reading of Students with primary learning disabilities*. Udon Thani: Udon Thani Rajabhat University.